

Regissören. (*Med en ironisk buggning*).

Jag ber att fortfarande få räknas till såväl er som hans ödmjukaste tjänare!

Herr Tid.

Seså, seså! Jag värderar edra förtjenster; men ordning och respekt framför allt! Nu önskade jag att få se truppens medlemmar, för att, innan vi börja vårt fälttåg, anställa en liten revy med dem och se till hvilka krafter vi ega att disponera.

Regissören.

Alla äro församlade. De vänta blott på att blifva kallade.

Herr Tid. (*Tar plats*).

Låt dem inträda! Men i ordning med frågorna.

Regissören. (*Ringer i en klocka*).

Herr Politik!

Sjunde Scenen.

DE FÖRRA. HERR POLITIK.

Herr Politik.

(*Melodi: De kungarna, som nu nalkas. „Sköna Helena“*).

Sen här i mig Politiken,

Vidt berömd aktör.

Jag förstår leda publiken,

Verlden mig tillhör.

Och den der lumpna kritiken,

Ej en smul mig rör.

Sen här i mig Politiken,

Verldsberömd aktör!

Herr Tid.

En smula mera blygsamhet tror jag skulle icke misskläda er, min herre!

Regissören.

Och likväl, herr direktör, hvar vill ni taga en lämpligare hertig Alba, Frans Moor eller Göran Pehrson ifrån? Herr Politik har en obestridd talang för tyranner, bofvar och intrigen.

Herr Opinion.

Ja, men i de större hjelterolerna misslyckas han. Och med hans stora renommé står det på senare tider rätt klent till.

Fröken Pessimist.

Ja, i Danmark till exempel gjorde han ett försök och gasterade i „Hamlets“ rol, men gjorde fiasco med sitt „vara eller icke vara“.

Herr Politik.

Min europeiska celebritet är en *fait accompli*. Jag sätter mig öfver illviljans och okunnighetens banala ömdömen.

Herr Tid.

Sagta, sagta, min herre! Ert öfversitteri och edra anspråk äro verkligan egnade att uttrötta det mest oför-

argliga tålmod. Ni förvrider hufvudet på mina unga artister med idéer, som . . .

Fröken Optimist.

Som vår mäktiga, upplysta Tid icke behöfver frukta!

Herr Tid. (*Smickrad*).

Ja, deri har hon då egentligen icke så orätt . . .
Men vidare, herr Regissör!

Regissören. (*Ringer*).

Herr Aristokrati!

Åttonde Scenen.

DE FÖRRA. HERR ARISTOKRATI.

Herr Aristokrati.

(Melodi: *De kungarna, som nu nalkas. „Sköna Helena“*).

Fått har jag fluss och podager,

Jag är mycket skral.

Snart i mull'n hostan mig drager.

Hjessan hvit och kal!

Se, min kropp, lutad och mager;

Bara, bara skal!

Fått har jag fluss och podager;

Jag är mycket skral.

Herr Tid.

Ja, kära vän! ni har kommit förskräckligt på déca-
dance. Såsom père noble i fransyska komedin är ni
dock ännu användbar. Huru är det med björnarna?

Herr Aristokrati.

Åh, de äro fasligt närgångna! Jag tänkte på att gifva gästroler i landsorten, men smaken är öfverallt lika plebejisk. Jag är ändå glad öfver att hafva fått in pojkarna i en kadettkorps och flickorna i ett ryskt adligt institut. Jag hoppas, att de gå en löftesrikare framtid till mötes.

Herr Opinion.

Han måste hafva varit förföljd af en oförklarlig otur, som med anor och släktförbindelser icke varit i stånd att skaffa sig någon inbringande sinekyr eller extra anställning.

Fröken Optimist.

Stackars gubbe! Han har ändå haft sina lysande dagar.

Fröken Pessimist.

Han lider blott hvad han genom sina synder förtjent hafver. Då han ännu spelade ung hjelte och förste älskare, gifte han sig med en rik och fåfång borgarenka, men förstörde innan kort alla hennes pengar på förnäma passioner.

Herr Aristokrati. (*Förakligt*).

Pack!

Regissören. (*Ringer*).

Herr Militarism!

Nionde Scenen.

DE FÖRRA. HERR MILITÄRISM.

Herr Militärism.

(Melodi: *De kungarna, som nu nalkas. „Sköna Helena“*).

Jag hvarken syr eller spinner,
Men är grann ändå.

För hvarje skönhet jag brinner,
Som har guld att få.

I hvar dans segrar jag vinner,
Jag blott djerft går på.

Jag hvarken syr eller spinner,
Men är grann ändå.

Herr Opinion.

Ja, och idkar dagdrifvareyrket, gör skulder, spelar,
dricker champagne och kurtiserar damerna.

Fröken Optimist.

Min bästa herr Opinion! Ni skulle väl inte vara en
smula jaloux på hans vackra mustascher och hans fram-
gångar?

Fröken Pessimist. (*Till herr Opinion*).

Hvilken fadd sjelfbelåtenhet! Då man ser den der,
frestas man till den tron, att det är brist på hufvud
och talanger, som gör människa till . . . aktör.

Herr Tid.

Ni är en stor bonvivant, min herre! och vore ni icke
genom er figur användbar, så . . .

Herr Militärism.

Herre! jag är användbar öfverallt! Med min kapa-
citet kastar jag mig in på hvilken bana som helst . . .

Herr Opinion.

Ja, och blir guvernör, chef för ecklesiastiken eller
hufvudredaktör för någon stor framåtskridandets publi-
cistiska organ.

Regissören. (*Ringer*).

Herr Byråkrati!

Tionde Scenen.

DE FÖRRA. HERR BYRÅKRATI.

Herr Byråkrati.

(Melodi: *De kungarna, som nu nalkas. „Sköna Helena“*).

Jag är ert öra, er tunga,

Jag är er sufflör.

Jag är för gamla och unga

Mentor, instruktör.

Alla min klokhet besjunga

Såsom er kassör.

Jag är ert öra, er tunga,

Jag är er sufflör.

Herr Opinion.

Sufflör, instruktör, kassör, intrigör, calomniateur, och
allt hvad vi vill på ör . . . utom god aktör. Styf som
en eldgaffel, pedantisk som en skolmästare, lättretlig
som en gammal guvernant, högdragen som en tupp på

en gårdsgård, med ett ord, olidlig som . . . som en tschinovnik.

Fröken Optimist.

Åh, jag har sett honom ganska förekommande och mjuk i ryggen.

Fröken Pessimist.

Ja, inför höga vederbörande!

Herr Byråkrati.

Herr direktör! dessa gemena anfall och smädelser . . .

Herr Tid.

-Skulle jag i ert ställe lemna i deras värde och endast söka förvärfva den humanitet, som är den sanna bildningens säkraste kännetecken, och som skulle låta edra obestriddliga förtjenster ännu bättre framstå.

Herr Byråkrati. (*Bugande*).

Ers excellens! Höra är lyda.

Regissören. (*Ringer*).

Herr Redbarhet!

Elfte Scenen.

DE FÖRRA. HERR REDBARHET.

Herr Redbarhet.

(Melodi: *De kungarna, som nu nalkas. „Sköna Helena“*).

Jag nödgas smålek fördraga

För min ärlighet;

Alla häckla den svaga

För hans menlöshet;

De mig, arma anklaga

För min rättframhet.

Jag nödgas smålek fördraga

För min ärlighet!

Herr Tid.

Hvad står på?

Herr Redbarhet.

O, man har vågat angripa min reputation! Elaka tungor utsprida falska rykten, för att skada mig; allt bara för min beskedlighet och oförarglighet.

Herr Opinion.

Ack, du din lurifax, med det hederliga namnet och den enfaldiga fysiognomin!

Herr Redbarhet.

Ingen kan varmare än jag älska äran och konsten . . .

Herr Opinion.

Ja, konsten att under ärlighetens skenfagra mask öfva svek och bedrägeri. Innan han kom in vid theatern, var han först köpman, sedan egendomsinnehavare och sist kassaförvaltare; gjorde ett par fördelaktiga cessioner, hade den lyckan, att genom vådeld förlora ett högt assureradt gammalt varulager; köpte en lägenhet, hvilken han med goda, i ordets praktiska bemärkelse *deltagande* vänners hjälp fick belånad utöfver verkliga vär-

det i allmänna fonder, hade en särdeles tur med nedbrunna rior, samlade pengar, lefde stort och fick respekt, erhöi en publik kassa om händer och skulle hafva dött som kommerseråd och riddare, om han icke genom sin ärlighet och menlöshet hade åsamkat sig en balans, från hvars halsbrytande följder han endast genom uppoffringen af sin så redligt förvärfvade egendom förmådde friköpa sig.

Herr Tid.

Jag fruktar, att herrns ådagalagda talanger icke kunna räkna på något erkännande vid vår theater, och det vore derföre bäst, att herrn skulle se sig om efter någon annan anställning.

Fröken Pessimist.

Jag vet en ledig auktionsmäklarplats; kanske kunde han få den.

Herr Redbarhet.

Sådant blef då den gamla, beprisade Redbarhetens öde!

Regissören. (*Ring*).

Herr Kris!

Herr Militärisism.

Han sitter der nere hos Kleinh på operakällarn och dricker champagne med första kontoristen hos Krank, Pank et Compagni. (*Regissören går för att söka herr Kris*).

Herr Byråkrati.

Kris är förfallen till tre marks böter för ohörsamhet mot reglementet och försumlighet i uppfyllandet af sina

åligganden, derest han icke giltigt skäl för sin frånvaro förete och styrka gitter. (*Antecknar.*)

Herr Aristokrati.

Ett deklamationsprof i kurialstil! — Ni borde sjelf pliktfällas för det ni försöker intrigera bort mina bästa roller åt edra parvenyer och gullgossar.

Herr Politik.

Under det han häromdagen ville förmå er att uppträda som . . . folk!

Herr Aristokrati.

Mon dieu! att så encanaillera börden och sjelfskrifvenheten!

Tolfte Scenen.

DE FÖRRA. REGISSÖREN inträder med HERR KRIS, (*hvilken är litet drucken, men har ett mycket allvarligt och högtidligt utseende*).

Kör.

(Melodi: *De kungarna, som här nalkas. „Sköna Helena“*).

Här första tragikern skrider

Fram i blek gestalt.

Se, han stum händerna vrider,

Ögat stirrar kallt.

Han utaf penningbrist lider,

Det ser man på allt!

Här första tragikern skrider

Fram i blek gestalt.

Herr Tid.

Nå, hur står det till herr Kris?

Herr Kris. (*Med dof och hes stämma*).

„Förträffligt, minsann! Jag spisar vid kameleontens taffel. Jag äter luft, späckad med fagra löften; så kan ni icke göda kapuner“.

Herr Opinion.

Ni måste börja att studera nationalekonomi och finansväsende, herr Kris! Ni får lof att lära er sparsamhet och beräkning. Ni lefver och spekulerar öfver tillgångarna.

Herr Kris.

Ja, det är sannt! Hur är det Hamlet säger?

„Ett sådant sus och dus oss skämmer ut

Bland andra folk i öster och i vester.

De kalla oss för drinkare och nöt,

Och sådant fräter, sanningen att säga,

Från våra höga, herrliga bedrifter

Det goda namnets kärna och dess merg“.

Herr Politik.

Ni har fått tvinsot af brist på den lifsprincip, som kallas pengar.

Herr Kris.

Nej, herre! det är icke bristen på pengar, utan oförmågan att skapa och sköta pengar, som gjort mig sjuk och olycklig! Jag träffade dernere på Opris kontoristen Vinglander hos Krank, Pank et Compagni, och han bjöd mig på champagne. — I paranthes sagdt har jag

icke ätit någon annan middag, än en ledande artikel om den svåra affärsställningen, hvilken ligger mig som slungstenar i magen. Herr Vinglander höll just på att lära mig ett präktigt system att komma på grön qvist, som han kallade blankokrediten, då min vän regissören afbröt oss. — Men der ser jag Byråkratin med sina fyra löner såsom aktör, sufflör, kassör och instruktör, han skall låna mig pengar, åtminstone till hyran.

Herr Opinion.

Herr Kris!

Herr Kris.

Hvad behagas?

Herr Opinion.

Ät inga ledande artiklar, ty af dem blir ni hvarken fet eller frisk.

Herr Kris.

Nej, gudbättre! . . . Mitt sista hopp står nu till . . .

Regissören. (*Ringer*).

Fröken Myntreform!

Trettonde Scenen.

DE FÖRRA. FRÖKEN MYNTREFORM. (*Inträder dansande*).

Kör.

(Melodi: *De kungarna, som nu nalkas*. „Sköna Helena“).

Hell dig, som lockar och tjusar,

Sköna Myntreform!

Med en blick oss du berusar,

Hjertan tar med storm.

Hvarochen fjäsar och krusar.

Un succès énorme!

Hell dig, som lockar och tjusar,

Sköna Myntreform!

Fröken Myntreform.

Tjenarinna, herr direktör! Tjenarinna, mitt herrskap!

Herr Tid.

God afton, mitt vackra barn! Ni är en rask och snäll flicka, min fröken, som gör heder åt min theater och som säkert kommer att gå framåt. Och särskildt håller jag af er för klokhet och blygsamhet.

Fröken Myntreform. (*Nigande*).

Jag skall bemöda mig om att icke låta er goda tanke och edra förhoppningar komma på skam. Jag är ung ännu, ovan på scenen, men öfverseendets välvilja skall öka mitt mod och mina ansträngningar.

Herr Opinion.

Er lyckade debut i „Preciosa“ har för er öppnat en vacker bana; men tillåt mig varna er för afundens och vissa andra arfsynders intriger, om hvilka herrar Politik och Byråkrati torde kunna lemna någon upplysning.

Herr Byråkrati.

Jag försäkrar!

Herr Politik.

Jag bedyrar!

Fröken Optimist.

Imellertid äro alla menniskor förtjusta.

Fröken Pessimist.

Utom de som icke låta locka sig af en fager yta, som icke tro, att allting är godt för det att det är nytt, och som mena, att en vacker dag någon tysk profrytare eller rysk kupets enleverar den vackra fröken.

Herr Kris. (*Knäfaller för fröken Myntreform*).

Dyra flicka! Se mig för dina fötter! Mitt hjerta, min själ, hela mitt lif tillhör dig! Skänk mig din kärlek, din hand, ty utan dig försmäktar jag liksom den förvillade pilgrimen i öknen!

Fröken Myntreform.

För all del, stig upp, herr Kris! Det förefaller mig, som man ville drifva gäck med mig. Detta är redan det hundra och sjunde frieriet, som jag nödgats afslå. Ser ni, jag vill, jag kan ej binda mig; mina pligter, mina sträfvanden kunna ej delas; min kärlek tillhör min kallelse och det land, som mig fostrat. Var ej ledsen, herr Kris! men jag skulle hellre vilja hafva alla mina friare till vänner, än blott en af dem till vän och alla de andra till fiender.

Herr Militärism. (*Till herr Aristokrati*).

Hon är stolt och egenvillig den der som en spansk sennorita! Det vore just er eröfning för mig!

Herr Aristokrati.

Min vän, såd'na der foglar jagar man icke med bulvan.

Herr Byråkrati. (*För sig*).

Det går aldrig väl med den envisa och högfärdiga ungen! Hon saknar all routine. Man måste kugga henne litet! Jag skall tala vid ett par vänner, en brädhandlare och en spannmålspatron, att de hvissla ut henne vid nästa representation.

Regissören. (*Ringer*).

Fröken Press!

Fjortonde Scenen.

DE FÖRRA. FRÖKEN PRESS.

Fröken Press.

(Melodi: *Hvar kvinna föds att trogen vara. „Sköna Helena“*).

Framåt, framåt på törnig bana
Till strid för menskorätt och ljus!
Låt svaja högt vår dyra fana
Vid åskors hot, i stormars brus!
Och fast jag endast är en kvinna,
Och ordet blott mitt vapen är,
När kampen rasar, skall man finna
Mig ståds i första ledet der.

Säg mig, hvad eger man då för reson,
Att kriticera mitt spel och mitt sätt och min ton?

Enthusiasm i hjertat glöder
För allt hvad ädelt är och skönt.
Jag älskar alla såsom bröder,
Och hoppas ej att bli belönt.
För våld och svek jag läser lagen
Och tvingar oförnuft till sans.
Jag lägger mörkrets dåd i dagen
Och flätar dygden ärans krans.

Säg mig, hvad eger man då för reson,
Att kriticera mitt spel och mitt sätt och min ton?

Herr Politik. (*Bjuder fröken Press en stol*).

Jag ber, min nådiga sköna!

Herr Militärism. (*Till herr Aristokrati*).

Se på den gamla, illistiga skälmen! Det var icke så längesedan de lefde som hund och katt, men sedan herr Tid behagat göra affär af den äfventyrliga damens såkallade förtjenster, så har äfven herr Politik börjat göra sig till för henne.

Herr Tid.

Det fagnar mig att se fröken vid god helsa och godt lynne, och fortfar ni att arbeta i min anda, så skola vi nog blifva goda vänner.

Regissören.

Tillåt mig anmärka, att all öfverdrift är en sjukdom, som bryter ut i feber, och som i de flesta fall endast botas genom läkarens våld på naturen. Att lägga band på aktionen och kunna tämja lidelsens utbrott ger karakteren dubbel styrka samt gör intrycket af densamma

djupare och mäktigare. Förnuftets lagar äro stränga, men de äro icke mördande såsom godtyckets.

Herr Aristokrati. (*Till herr Politik*).

Oraklet har talat! — Begrep ni hvad det sade?

Herr Politik.

Det var första varningsgraden.

Fröken Press.

Jag hatar alla band! Jag älskar friheten!

Herr Byråkrati.

Ja, friheten att sjelf få lägga band på andras frihet; att ensam föra ordet och stämpla hvarje motsägelset såsom ett okunnighetens, illviljans, afundens eller smådelsens angrepp mot upplysningen och fortskridandet. Huru ofta är icke denna frihet endast en pappersdrake i pojkars händer, som inför hopen ger sig skenet af en örn med egna vingar. — Talträngd tunga gör mycket ondt, men tand för tunga gör helbregda lunga.

Fröken Pessimist.

Ja, det var skada, att den kloka gumman Censur skulle dö. Hon utgjorde verkligen en oersättlig utilité vid truppen. Hon var den enda, som förstod att klippa af de odräglig diskurserna.

Fröken Press.

Hvilken god sak har i sin början undgått felsteg och öfverdrifter? Och hvilken god idé har väl någonsin sak-

nat motståndare och förföljare? Detta är min tröst! De, som nu hata och förakta, skola engång ära och älska mig; och derföre förlåter jag dem. Jag har allmänheten för mig, och spelar min rol obekymrad om kulisskritiken.

Herr Opinion.

Det är som vore det taladt ur mitt eget hjerta. Lefve fröken Press!

Herr Byråkrati. (*För sig*).

Ja, det tror man nog! Hon kurtiserar ständigt den enfaldiga och inbiliska pojken, så att han tror sig vara en verklig makt här vid theatern. Men så blir han äfven duktigt dragen vid näsan af henne och får springa hennes ärender, hvilket förskaffar honom rätt skarpa tillrättavisingar af gubben Tid.

Femtonde Scenen.

DE FÖRRA. HELSINGFORS STADSPOSTBUD.

Stadspostbudet. (*Räcker fram ett bref*).

Ett bref till fröken Konst!

Herr Tid.

Hon finns beklagligen för närvarande icke här. Vid expositionen i Stockholm förliden sommar ådrog hon sig, under den der rådande kylan, ett lidande, för hvilket jag nödgats låta henne söka bot i Tyskland och Italien.

Fröken Press.

Gif mig brevet! Törhända är det en hjälpsändning från någon af den vackra flickans många vänner och beundrare.

Herr Opinion.

Svårligen! De äro tyvärr lika fattiga på mynt som hon sjelf.

Stadspostbudet. (*Står dröjande kvar*).

Herr direktör!

Herr Tid.

Hvad befaller?

Stadspostbudet.

Jag får underrätta, att jag jemte några andra litteratörer från nästa års början ämnar utgifva „Stadsposten“, en ny tidning för politik, ekonomi, jordbruk, lagstiftning, finansväsende, litteratur och konst.

Herr Tid.

Ert namn, om jag får be.

Stadspostbudet.

Cæsar Alexander Napoleon Pjoller.

Herr Tid. (*Till Regissören*).

Herr Louis, en fribillet för herr Cæsar Alexander Napoleon Pjoller!

Stadspostbudet.

Herr Tid, vi skola för er göra hvad vi kunna! — Det skall blifva vårt sträfvande, att med de minsta

möjliga resurser och ansträngningar utföra de allra-största storverk. (*Går*).

Herr Opinion. (*Knäpper med fingrarna*).

Jag har det! — Herr Cæsar Alexander Napoleon Pjoller är bestämdt författare till „Separatismen“.

Regissören. (*Ringer*).

Herr Landtdag!

Sextonde Scenen.

DE FÖRRA. HERR LANDTDAG.

Kör.

(*Melodi: Se Grekländs kungar allesamman. „Sköna Helena“*).

Med sång vi helsa allesamman
Herr Landtdag nu i fröjd och gamman!
Rustad han är, och han för stat
Som en äkta potentat.
Han en verld kan spetsen bjuda,
Snart hans stämman högt skall ljuda!

Hurra, hurra!

Lefve han glädt och bra!

Herr Landtdag.

Som riddare jag här bland eder träder,
Och denna rustning, ärfd af ädla fäder,
Min sköld, mitt svärd jag stolt och lycklig bär.
Förgångna dagars återglans de bära,
De tala högt om fädrens kraft och ära,

Och deras stål än ingen rostfläck tär.
 Slår hjertat friskt, gå blodets vågor unga,
 De vapnen äro ej ännu för tunga,
 Om blott sig sjelf, sitt land man trogen blir.
 Jag följer glad den gamla, kända fanan,
 Och när härolden kallar mig på banan,
 Jag går med öppet öga och visir.

Herr Tid.

Jag helsar dig, min ädle Lejonhjerta,
 Och sannerligen gör det mig ej smärta,
 Att jag så få kuranta stycken har
 För riddare på min repertoire.
 Publiken har för dem förlorat smaken,
 Han vill ha' hjeltar från salongen, han.
 Min vän, lägg frack och franska handskar an,
 Och tag manér af modet; det är saken.

Fröken Press.

Ni eger mine och hållning af en kung,
 Men spelet är för styft och stilln för tung.
 Ja, bästa Landtdag, dessa former trånga,
 Dem bör ni raskt som bojer skaka af.
 Med yttre ståt vi låta oss ej fånga,
 Det finns ett högre, ett omätligt kraf.

Herr Byråkrati.

Som höjer sig så stolt med pappersdraken,
 Och faller vinglös vid dess snöre ner.
 Förlåt, ma chère, att mången än är vaken
 Och endast luft i edra drömmar ser.

Fröken Press.

Ja, för herrn är sjelfva sanningen luft, om hon ej
 inbringar några sportler.

Herr Opinion.

Jag biträder Fröken Press i hennes åsigt, att vår
 ridderliga vän borde underkasta sig en theaterns och
 publikens fordringar lättare motsvarande omdaning.

Herr Aristokrati.

Skapa om honom hur ni vill, så går ändå bonden
 aldrig ur honom.

Herr Byråkrati.

Men desto lättare torde man blifva utaf med den
 der radoterande inbilskheten, som hittills ansetts sjelf-
 skrifven.

Fröken Pessimist.

För min del tycker jag, att han deklamerar och
 orerar för mycket. Det höga och stoltserande språket
 och de uppstyttade åtbörderna gifva, i stället för vär-
 dighet, en burlesk anstrykning åt rolen.

Fröken Optimist.

Respekt för truppens veteran! Det är icke värdt att
 förhäfva sig och kriticera, ty utan honom skulle ändå
 hela sällskapet spela en ganska underordnad rol. Men
 det finnes människor, hvilka skulle vilja fränkänna sjelfva
 solen alla förtjenster, derföre att de veta, att hon har
 fläckar.

Herr Landtdag.

Ni har min aktning, älskvärda fröken!

Herr Opinion.

(Melodi: *Fare you well my own Mary-Ann*).

Han har kraft och eld i aktion,
 Men blir rocken för trång,
 Blir hans mage för tung, för besvärlig hans gång,
 Det kommer af att han saknar motion;
 Det kommer af att han saknar motion!

Lyss därför till vår petition:

Följ en bättre diet,
 Ty för roln blir du eljest för sömnig och fet;
 Och skaffa dig framför allting motion;
 Och skaffa dig framför allting motion!

Onda vätskors irritation

Göra dig sur och tvär;

Låt mans blåsa dig ut periodiskt, mon cher!

Det bär sig ej, om du ej får motion;

Det bär sig ej, om du ej får motion!

Herr Tid. (*Reser sig upp*).

Mina damer! Mina herrar! På denna årets sista af-
 ton ber jag att få uttala min aktning och min erkänsla
 för edert nit och för hvad ni uträttat. Vi hafva upp-
 lefvat mången motgång, mången förargelse, mången
 gäckad förhoppning; men så hafva vi äfven upplefvat
 mången glad stund tillsammans. Mina damer! Mina
 herrar! Jag tackar er!

Fröken Pessimist. (*Till Opinionen*).

Ett magert tal af en så ödesdiger herre!

Herr Opinion. (*Till Pessimist*).

Ja, ser ni, han är en handlingens, icke en ordets
 man.

Herr Landtdag.

Fröken Press! Ni kan just såsom vår öfverhof- och
 ceremonimästarinna besvara herr direktörens harang.

Fröken Press.

(Melodi: *Jag svär att intet brott jag känner*. „Sköna Helena“).

Vi för det år, som gått till ända

Tacka dig i all ödmjukhet.

Det varit svårt och tungt måhända,

Och skänkt åt mången blott förtret;

Men vi hoppas på ljusare dagar,

Lyckans skatter och ärans fröjd.

Ack! hvad hjälper det väl att man klagar!

Vår belöning är den, att med oss *du* är nöjd!

Ej klä' vi oss i säck och asko

För att lyckan oss ryggen vändt.

Att göra någongång fiasco

Har bättre folk än oss ju händt.

Med vår Myntreform nu rekryterad,

Med herr Landtdag till råd och stöd,

Blir vår trupp, tro mig, nog applåderad,

Och då glömma vi gladt båd' förtreter och nöd.

Den nationela dramatiken

Ämnen ger åt vår konst, vårt spel,

Och vinna vi ej då publiken

Så blir det hans och ej vårt fel.

Han ej då är i stånd att oss fatta,
Lefver blott för att blifva mätt,
Och förmår lika litet uppskatta
Vår förtjenst som förtjensten hos Åhman-Pousette.

Herr Tid.

Får jag be er, mitt herrskap, att hos Kleineh med
mig intaga souper och dricka ett glas? Vi vilja åt-
minstone taga ett gladt farväl af vår tuktomästare 1866.

(*Alla uttrycka med gester sitt bifall till inbjudningen.*)

Fröken Press.

(*Melodi: Hör hvad jag säger, du kryppande skara.
„Sköna Helena“.*)

Muntert det kommande året vi helsa!
Det ur betrycket oss alla skall frälsa,
Endast vi alla kämpa med mod
Emot håglöshets ebb och mot sjelfkärleks flod.
Den tappre lönad blir med segrarens krans,
Och framåt mot vårt mål skall det gå som en dans.

Kör.

Och framåt!

Fröken Press.

Mot vårt mål!

Kör.

Skall det gå!

Fröken Press.

Som en dans!

Tralala! Lalalala! Lalalala!

Kör.

Tralala! o. s. v.

(*Allmän dans. På engång märknar theatern och ett häftigt
äskslag, åtföljdt af blixtn förmimmes. Dansen upphör; alla
stadna häpna i omväxlande grupper och attityder på ömse si-
dor af scènen. En melodramatisk musik utföres i orkestern;
fonden delar sig och man skådar År 1867 stående bland skyar.*)

År 1867.

Om flygtig fröjd och lycka blott j drömmen,
Om yster lek och glada tidsfördrif;
I skämt och gyckel flygtar edert lif,
Och af er lust förbländade j glömmen,
Att ofvan molnen, ofvan stjernors prakt
Det finns en högre, en oändlig makt,
Som verldars gång och menskors öden leder.

(*Alla intaga ödmjuka ställningar, några knäfallande, andra
med öfver bröstet korslagda händer, en del med uppljftade ar-
mar. Stor tablå.*)

Från Honom jag ett budskap är till eder!
Lik morgonvåktens ljusning bådard jag
Det glada jublet af en nyfödd dag.
O, må dess sol i edra hjertan tända
En högre kärleks rena flamma opp,
Allt mörker fly och friden återvända,
Samt lifvet blomstrå skönt i tro och hopp!
Till verk och handling låt min röst er kalla,
Till ädla värf för älskad fosterjord,
Att alla hinder för dess odling falla
Och sällhet blir i hvarje hydda spord,
Att nöd och sorg likt töcknena förjagas,
Och snart en tid af ljus och lycka dagas!